

“मीठे बच्चे- धैर्य गर अब तिम्रो दुःखका दिन पूरा भए, सुखका दिन आइरहेका छन्, निश्चय बुद्धि बच्चाहरूको अवस्था धैर्यवत् रहन्छ।”

प्रश्न:- कुनै पनि हालतमा निराशा नआओस्, यसको सहज विधि के हो?

उत्तर:- ब्रह्मा बाबाको उदाहरण सदा सामुन्ने राख। यति धेरै बच्चाहरूका पिता, कोही सपूत बच्चा छन् भने कोही कपूत, कसैले सर्भिस गर्छन्, कसैले डिससर्भिस गर्छन्, फेरि पनि बाबा कहिल्यै निराश हुनु हुन्न, आत्तिनु हुन्न। तिम्री बच्चाहरू किन निराश हुन्छौ? तिम्री त कुनै पनि हालतमा निराश हुनु हुँदैन।

गीत:- धीरज धर मनुवा...

ओम् शान्ति। धीरज धर मनुवा... मनुष्यलाई भनिदैन। मन-बुद्धि आत्मामा हुन्छ। यो आत्मालाई भनिएको हो। आत्मालाई परमपिता परमात्मा बाहेक अरू कसैले पनि धैर्य गर भन्न सक्दैन किनकि अधैर्यलाई नै धैर्य दिइन्छ। यदि ईश्वर सर्वव्यापी हुनु हुन्छ भने उहाँलाई अधैर्य भन्न सकिदैन। मनुष्य यस समय सबै अधैर्य छन्, दुःखी छन् त्यसैले धैर्य दिनको लागि, सुख दिनको लागि बाबा आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- अब धैर्य गर। बाबाको महावाक्य केवल तिम्रो लागि मात्र होइनन्, वास्तवमा सारा दुनियाँको लागि हुन्। सारा दुनियाँले बिस्तारै बिस्तारै सुन्दै जान्छ। जसले सुन्छन् तिनीहरू आइरहन्छन्। सबैका सद्गतिदाता, दुःखहर्ता एक बाबा नै हुनु हुन्छ। यो हो नै दुःखको दुनियाँ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- अब हाम्रो मुक्ति जीवन-मुक्तिका वा कलियुगी पतित दुनियाँबाट छुट्कारा पाउने दिन हो। तिम्रो बुद्धिमा यो छ, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। सबैलाई यो धैर्य छैन, अब हामी यस दुःखको दुनियाँबाट छुट्कारा पाएर आफ्नो सुखधाममा जानेछौं। तिम्री बच्चाहरूलाई पनि स्थायी निश्चय हुनु पर्छ। हाम्रो सुखका दिन अब आइरहेका छन्, यदि श्रीमतमा चलिरह्यौं भने। यसमा आशीर्वाद वा कृपा आदिको कुरा छैन। बाबा बसेर पढाउनु हुन्छ- सहज स्वराज्य योग सिकाउनु हुन्छ। पढाइलाई नलेज पनि भनिन्छ। तिम्री बच्चाहरूलाई श्रेष्ठ मत दिइरहनु भएको छ। पहिला त अटल निश्चय हुनु पर्छ, तब ऊ तल-माथि हुन सक्दैन। गायन गरिन्छ- पर्बाह थियो पार ब्रह्ममा रहनेवालाको, उहाँलाई पाइसकेपछि बाँकी के चाहियो? यो त निश्चय छ- उहाँ बाबाबाट स्वर्गको वर्सा प्राप्त हुनु छ। धैर्य पहिले नै मिलेको छ। यो हो अविनाशी धैर्य। निश्चित छ- हामीले श्रीमत अनुसार सर्वश्रेष्ठ, श्रेष्ठाचारी राज्य भाग्य स्थापना गरिरहेका छौं, बिना कुनै लडाई-झगडा। त्यसैले निराश हुन किन पऱ्यो? हुन त घरमा १०-१२ बच्चा होलान्। बाबाको त हेर हजारौं-लाखौं बच्चाहरू छन्। कैयौं बच्चाहरूले हंगामा पनि मच्चाउँछन्। कुनै सपूत बच्चा हुन्छन्, कुनै कपूत हुन्छन्, कसैले सेवा गर्छन्, कसैले त नोक्सान पनि पार्छन्। फेरि पनि बाबा कहिल्यै विचलित हुनु हुन्छ र? त्यसैले बच्चाहरू पनि विचलित हुनु हुँदैन। गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ। एकातिर छ हठयोग कर्म संन्यास। तिम्रो हो बेहदको संन्यास। यो हो राजयोग। तिम्रीले गृहस्थ व्यवहारमा रहेर बाबाबाट वर्सा प्राप्त गर्नु छ। धेरै सहज छ। अब त हाम्रो सुखधामको वृक्ष देखिन थालेको छ। प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष बुद्धिबाट जान्दछन्। साक्षात्कार होस्, नहोस्। पुरुषार्थ गर्छन् भविष्य स्व-राजधानीको लागि। लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने

२०७५ कार्तिक १० शनिबार २७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन छ। लक्ष्मी-नारायणको चित्र त देखिरहेका छौ नि। यस्तो होइन, मलाई साक्षात्कार होस् अनि मान्नेछु। यो त बुद्धिबाट जान्ने कुरा हो। यी आँखाबाट चित्र देखिरहेका छौ हैन! यी आँखाबाट फेरि पनि यही देख्नेछौ। राजयोग हो नि। बुद्धिले पनि भन्छ— चित्र राखिएकै छ फेरि साक्षात्कार के गराउने? श्रीकृष्ण सत्ययुगका मालिक हुन्। शिव परमधाममा रहनु हुन्छ। तिमी लक्ष्मी-नारायण बन्न सक्छौ, यो हो तिमी लक्ष्य उद्देश्य। त्यसैले ऐनामा हेर— ती गुण मभित्र कहाँसम्म आएका छन्? बाबाले धैर्य त धेरै राम्रो सँग दिनु हुन्छ।

अब पढ्नु छ। राजाईको लागि ज्ञान हुनु पर्छ। त्यो बाबाले दिइरहनु भएको छ। आई. सि. एस. पढ्नेहरूलाई धेरै नशा हुन्छ— म सबै भन्दा ठूलो अफिसर बन्नेछु। हुन त धन्दा-व्यवहारमा पनि करोडपति बन्छन्। बाबाले फेरि तिमीलाई यो धन्दा सिकाउनु हुन्छ— सट्टापट्टाको। तिमीले बाबालाई कौडी दिन्छौ, त्यसको बदलामा २१ जन्मको लागि बाबाले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। यो व्यापार पनि हो, पढाइ पनि हो। केवल व्यापारबाट काम हुँदैन, विश्वको इतिहास-भूगोलको ज्ञान पनि चाहिन्छ नि। स्वदर्शन चक्रधारी पनि बन्नु छ। जति पढ्छौ त्यति उच्च पद पाउनेछौ। स्वर्गको मालिक त प्रजा, नोकर-चाकर पनि हुन्छन्। अहिले पनि सबैले भन्छन् हैन— यो हाम्रो देश हो। तर राजा र प्रजामा त धेरै फरक छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जति हुन सक्छ उच्च भन्दा उच्च पद पाऊ, माता-पिता समान पुरुषार्थ गर। बुझिन्छ, सबैजना त गद्दीमा बस्दैनन्। फेरि पनि दौड गराउनै पर्ने हुन्छ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार नै राजाई पाउँछन्। जसको जे पुरुषार्थ कल्प पहिलाको छ, बाबा साक्षी भएर हेर्नुहुन्छ। फेरि कसैको पुरुषार्थ मन्द देखियो भने तीव्र बनाइन्छ। तिमी त पुरुषार्थ धेरै मन्द देखिन्छ। तिमी ममत्व बाँकी छ। ट्रस्टी (निमित्त) बनाएपछि फेरि ममत्व किन? तिमी श्रीमतमा चल। सोद्धछन्— बाबा भवन बनाऊँ? हुन्छ, किन नबनाउने? ठिकै छ आराम सँग बस। बाँकी थोरै दिन यो छी-छी दुनियाँ हो, आराम गर, बच्चा आदिको विवाह गराऊ। बाबाले केही पैसा लिनु हुन्छ। उहाँ त दाता हुनु हुन्छ। शिवबाबाले यस समय बच्चाहरूलाई रहनको लागि यो भवन बनाउनु भएको हो। आफू रहनको लागि त यो शरीरलाई निमित्त बनाउनु भएको छ, जीव आत्माहरूलाई रहनको लागि त घर अवश्य चाहिन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूको लागि बनाइएको हो। बाबा पनि यस भवनमा बस्नु भएको छ नि। यो तिमीले जानेका छौ— उहाँ हुनु हुन्छ हाम्रो आत्माहरूको पिता र यहाँ हुनु हुन्छ शरीरका पिता। तिमीलाई गोद लिइएको हो। तिमी मेरो बच्चा हौ। मम्मा-बाबा भन्दछौ नि, यसलाई गोद लिनु भनिन्छ। प्रजापिता ब्रह्माका यत्तिका बच्चाहरू छन् भने अवश्य गोद लिएका बच्चाहरू हुनु पर्छ। तिमीले बच्चाहरूलाई गोद लिन्छौ। सरस्वती पनि छोरी हुन् नि। यो हो अति गोपनीय बुझ्नु पर्ने कुरा। गीता-भागवत आदि त तिमीले पनि पढेका छौ, यी बाबाले पनि पढेका छन्। तर अहिले त श्रीमत प्राप्त भएको छ, ड्रामा अनुसार। जे जति भनियो त्यो ड्रामा अनुसार। त्यसमा अवश्य कल्याण नै छ। नोक्सान भयो भने पनि त्यसमा पनि कल्याण नै हुन्छ। हरेक कुरामा कल्याण छ। शिवबाबा हुनु हुन्छ नै कल्याणकारी। उहाँको मत राम्रो छ। यदि त्यसमा केही शंका भयो भने त श्रीमतमा नचलेर आफ्नै मतमा चल्छन्, यसमा धोका खान्छन्। फेरि शिवबाबाले के गर्ने? कदम-कदममा राय लिनु पर्छ। सबै भन्दा ठूला गाइड त बस्नु भएको छ नि। धेरै

२०७५ कार्तिक १० शनिबार २७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बच्चाहरूले यस कुरालाई बिर्सिन्छन् किनकि योगमा रहँदैन्। योग अथवा यादको नै यात्रा भनिन्छ।
याद गर्दैन् भने सम्झ मैले विश्राम गरिरहेको छु। यात्रामा गएर कसैले विश्राम गर्छन्। तिमी पनि यदि
विश्राम लिन्छौ, याद गर्दैन् भने विकर्म पनि विनाश हुँदैन् अनि अगाडि पनि बढ्दैन्। याद गर्दैन् भने
नजिक हुँदैन्। आत्मा थाक्छ। बाबालाई बिर्सिन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी यात्रामा चलिरहेका छौ।
रातमा त तिमीले विश्राम लिन्छौ नै। यस्तो होइन रातमा तिमी निद्रामा हुँदा यात्रामा हुन्छौ। होइन, त्यो
विश्राम हो। जब जाग्यौ तब यात्रामा हुन्छौ। निद्रामा कुनै विकर्म विनाश हुँदैन्। हो, अरू कुनै विकर्म
हुँदैन्। बाबाले सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ तर कसैले व्यवहारमा पनि ल्याए त हो नि। धेरै प्वाइन्टहरू
बताइरहनु हुन्छ। कानुनका प्वाइन्टहरू तब बुद्धिमा आउँछ, जब कसैले कानुन पढ्छ। डक्टरी वा
इन्जियरिंग पढ्छन् फेरि तिनीहरू डक्टर अथवा इन्जीनियर आदि बन्छन्। जसले जस्तो कोर्स गर्छन्
त्यस्तै बन्छन्।

यहाँ त एउटै कोर्स छ। चलिराख, तिमी शिरमा जन्म जन्मको पापको बोझ धेरै छ। त्यसलाई विनाश गर्ने
उपाय एउटै छ— बाबालाई याद गर्नु। नत्र पद भ्रष्ट भइन्छ। माला बनेको छ नि। ९ रत्नको पनि गायन छ।
यी कहाँबाट आए, त्यो मनुष्यले जान्दैनन्। ८ रत्न छन् जो रुद्रको माला बन्छन्। त्यसैले पुरुषार्थ राम्रो सँग
गर्नु पर्छ। विद्यार्थीहरूले राम्ररी पढ्छन् भने रजिष्टरबाट आमा-बुवालाई पनि थाहा हुन्छ। यहाँ त बाबा नै
शिक्षक पनि हुनु हुन्छ त्यसैले उहाँले नै जान्नुहुन्छ। तिमी पढ्छौ नै बाबासँग। रजिष्टरको बारेमा पनि
उहाँलाई नै थाहा हुन्छ। तिमीले पनि आफ्नो रजिष्टरलाई जान्न सक्छौ— कहाँसम्म म भित्र गुण छन्, मैले
अरूलाई कहाँसम्म आफू समान बनाउँछु? यति तागत छ, जो कसैले सामुन्ने देख्दा उसले शरीरलाई नै
बिर्सियोस्? भनिन्छ हिम्मत मर्दा मदद खुदा। बाबाले धेरै मदत दिनु हुन्छ। तिमीले पनि मदत दिन्छौ
योगको। बाबालाई चाहिन्छ नै पवित्रताको मदत। सारा पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु छ
योगबलबाट। जति-जति योगको मदत दिन्छौ त्यति बाबा खुशी हुनु हुन्छ। यो बाबाको लागि मदत हो
वा आफूलाई? तिमीले जति पढ्छौ त्यति श्रेष्ठ पद पाउँछौ। जति याद गर्छौ त्यति मलाई पवित्रताको
मदत गर्नेछौ। म आएको छु पतितलाई पावन बनाउन, पावन दुनियाँको लागि। पतित र पावन यहाँ
बन्छन्। त्यो त हो नै निराकारी दुनियाँ। गायन पनि गर्छन् पतित-पावन आउनुहोस्। बुझ्दैन् पावन
दुनियाँ केलाई भनिन्छ। सीतालाई रावणको जेलबाट, दुःखबाट छुटाइयो भने फेरि सुख चाहियो।
अरूलाई शान्ति धेरै प्राप्त हुन्छ, सुख थोरै मिल्छ। तिमीलाई सुख पनि धेरै प्राप्त हुन्छ अनि दुःख पनि
धेरै मिल्छ। अन्त्यतिर जुन आत्माहरू आउँछन् थोरै पार्ट बजाएर फर्केर जान्छन्। एक-दुई जन्म पनि
लिन्छन्, थोरै समय आएर तिनीहरू जान्छन्। तिमी त ८४ जन्मको कुरा हो। उनीहरूको एक-दुई जन्मको
कुरा हो। तिमीले ८४ जन्मलाई जान्दछौ, चक्रलाई जान्नाले चक्रवर्ती राजा बन्छौ। उनीहरू कहाँ बन्न
सक्छन् र! उनीहरूको लागि यो ज्ञान होइन। यो ज्ञान तिमी लागि हो, जसले कल्प पहिला पनि ज्ञान
लिएका थिए। अहिले तिमीले पुरुषार्थ गर्नु छ। पुरुषार्थको समय अहिले हो। तिमी लागि नै पुरुषार्थको
कुरा हो। देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला छ, यति सुख अरू कसैले दिन सक्दैन।

२०७५ कार्तिक १० शनिबार २७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

यो अनादि ड्रामा बनेको छ। सबैलाई त हिरो-हिरोइनको पार्ट मिल्न सक्दैन। किसिम-किसिमका मानिसहरू छन्। त्यसमा पनि राम्रा-नराम्रा अनेक प्रकारका हुन्छन्। सर्वश्रेष्ठ देवी-देवता हुन्। श्रेष्ठ उनीहरूलाई नै भनिन्छ। तिनीहरू त सत्ययुगमा नै हुन्छन्। उनीहरूको चित्र पनि छन्। तर उनीहरू कसरी बने त्यो जान्दैनन्। कसैले त फेरि भनिदिन्छन्— कृष्ण सम्मुख उपस्थित छन्। भगवान् सम्मुख उपस्थित हुनु हुन्छ। यी सबै कुरालाई तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ। यो लक्ष्य उद्देश्य धेरै राम्रो छ— सम्झाउनको लागि। सबैलाई निमन्त्रणा अवश्य दिनु छ। अखबारबाट सबैलाई निमन्त्रणा मिलिरहेको छ। अब बाँकी समय थोरै छ। बच्चाहरू यात्रा गर्दा-गर्दा थाके भने बस्छन्। मायाको तुफान सहन गर्न सक्दैनन्। युद्धको मैदानमा मायाले त अवश्य पनि पक्रिन्छ। बलवान सँग बलवान भएर लड्छ। जोड सँग तुफान आउँछ। फेरि भन्छन् जब देखि ज्ञानमा आएँ तब देखि विघ्न धेरै परेका छन्, व्यापारमा पनि घाटा भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो नसम्झ ज्ञानमा आएपछि विघ्न पर्छ। यो त दुनियाँमा भइरहन्छ, यस सँग डराउनु छैन। कहिले शुक्रको दशा, कहिले राहुको, कहिले कसको दशा लाग्छ। चल्दा चल्दै थाक्छन्। राहुको दशा कडा हुन्छ। मायाले खाइदियो भने कालाको कालै बन्छन्। मायाले थप्पड लगाएर एकदम कालो मुख गराइदिन्छ। मायाको पनि जित हुन्छ। केवल बच्चाहरूको जित भए त तुरुन्तै राजधानी स्थापना हुन्छ। उस्तादलाई बिर्सिन्छन् अनि मायाले थप्पड मार्छ। यस्ता रूहानी साजनलाई सजनीले बिर्सिन्छन्, यो पनि आश्चर्य छ नि! अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योगबलबाट पतित दुनियाँलाई पावन बनाउन बाबाको सहयोगी बन्नु छ। यादको यात्रामा विश्राम लिनु हुँदैन। यस्तो याद होस् जसबाट सामुन्ने बस्नेले शरीर पनि बिर्सियोस्।
- २) श्रीमतमा कहिल्यै पनि शंका उठाएर आफ्नो मनमत चलाउनु हुँदैन। हर कुरामा राय लिँदा त्यसमा आफ्नो कल्याण सम्झेर चल्नु छ।

वरदानः— आफ्नो सूक्ष्म शक्तिहरूलाई स्थापनाको कार्यमा लगाउने मास्टर रचयिता भव

जसरी तिम्रो रचना वैज्ञानिकहरूले विस्तारलाई सारमा ल्याइरहेका छन्। अति सूक्ष्म र शक्तिशाली विनाशको साधन बनाइरहेका छन्। त्यस्तै तिमी मास्टर रचयिता बनेर आफ्नो सूक्ष्म शक्तिहरू स्थापनाको कार्यमा लगाऊ। तिमीहरू सँग सबै भन्दा महान् शक्ति छ— श्रेष्ठ संकल्पको शक्ति, शुभ वृत्तिको शक्ति, स्नेह र सहयोगको दृष्टि। त्यसैले यी सूक्ष्म शक्तिहरूद्वारा आफ्नो वंशावलीको आशाको दीपकलाई बालेर उनीहरूलाई यथार्थ गन्तव्यमा पुऱ्याऊ।

स्लोगनः— जहाँ स्वच्छता र मधुरता छ त्यहाँ सेवामा सफलता छ।